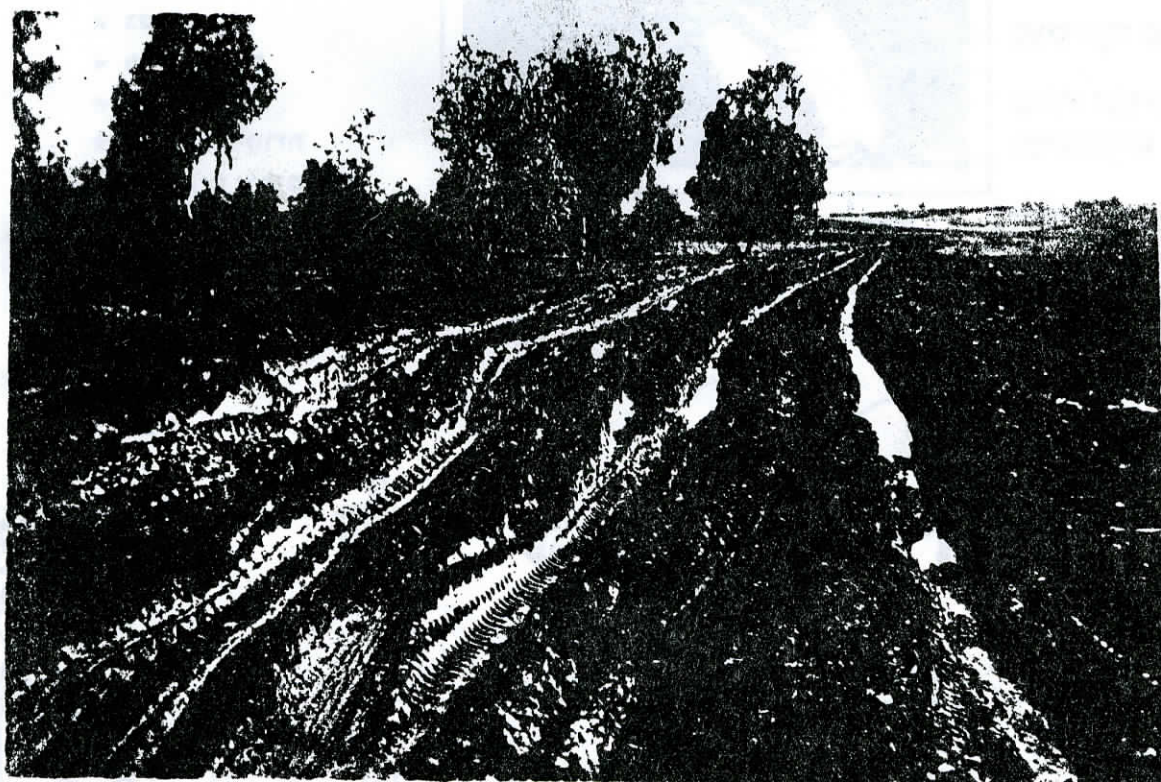

פעם כביש ראש פינה - כפר הנשיא
היה במצב עוד יותר גרוע...

בתרבות הערב - במועדון ב- 20

ערב מוסיקלי לכל המשפחה

מנגן מוסיקה

★ קלסית קלה

★ פולקלור

★ ג'אז

★ יצירות פופולרית

★ ישראלי

★ אמריקאי

★ רוסי

★ צרפתי

★ ועוד

מוסיקה מדיטציה

שירי ילדים

ומשחקים מוסיקלי

קוטליאר אהרון

מנגן על

20 כלי נגינה

לא קונבנציונלים ואקזוטים

★ מסור

★ בלון

★ מטאטא

★ שואב אבק

★ מזרק

★ בקבוקופון

★ פלקסוטונים

★ מוצץ

★ כל מיני ציגורות

★ בקבוקים שונים

★ טרמנוקס

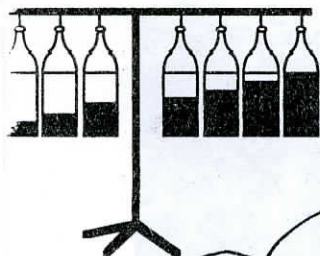
★ פעמונים ועוד

בנוסף

★ סקסופון

★ חליל

★ תופים

הופעה מוסיקלית
אורגינלית

לידיעת הציבור!

חילוכי משחרות במועדון!

מהשקוב האיפא במועדון אוקר אי'י ר'ג'

נאחא לאצמנו תקופה של פאילות תוססת!

* ימי * * הולדת *

חכ } ו טרמן

מִיכַי גַּנִּי סֶלֶב

ג'ני סינה

שיר טובים (נכדה גניסלב)

14.2 ג'נט טאג'ס

עלי זה במל'

בתשבע מרקיטון

יהודה בן - זאב

16.2 יהודה יהודה

אִתּוֹ גַּדְלֵי יוֹן

תמ"ד ברק

עמיחי איתם (נכד אדנברג)

אודי יעקב (נכד וינטראוב)

17.2 דותן קוניג'ס

יפעת דבולט

גל בידק

ק'ים קפלן

18.2 לורנס מרקוסון

שאלות סמכרל

שחר מרים מימרן (נכדה נמנוב)

* * * * *

18.2 אב'יטל (טנא) וג'ון פלסר

《冰》《冰》《冰》《冰》《冰》《冰》《冰》《冰》《冰》《冰》《冰》《冰》《冰》《冰》《冰》《冰》《冰》

{*}

{ * }

ב ת נ ו ל ד ה

{*}

ממלכת ישראל בן דוד בן יוסף בן יוסף

{*}

* להודרים: מיכל ופול *

{*}

לאת: יניב

{*}

ה ר ב ה נ ח ת ו ש מ ח ה

{*}

{*} זנב : זנב {*}

{*}

{ * } וְכָל הַמִּשְׁפָּחָה { * }

{*}

{冰}{冰}{冰}{冰}{冰}{冰}{冰}{冰}{冰}{冰}{冰}{冰}{冰}{冰}{冰}{冰}

מה נשמע?

האולפן - מפוצץ. כמעט חמישים איש, במתקונת המוכרת לנו של "הבונים" פלוס אולפן 'אורן'. בפעם הראשונה בחיים שלי הייתי צריכה לסרב לקבל תלמיד שהגיע "אומרת לאה. פשוט פיזית אין מקום. השבוע עדיין לא לומדים, ופשוטו על ענפי השרות - להנאת הכל. מנסיון אישי שלי אני מודה שחדר וייצמן מזמן לא זכה לניגוב וקיצוף כמו זה שנתנה לו בחורה צעירה ותמידה מקנדה. "את כנראה קיבלת חינוך טוב מאמא לעבודות הבית" אמרתי לה. היא צחקה. "אמא היתה מתעלפת אם היתה רואה אותי" היא אמרה. "היום קמתי בפעם הראשונה בחיים שלי בשעה שש בבוקר... זה כייף." נו, נו, עוד נראה. לאה מבקשת לפתוח בפניהם "את הבתים ואת הלב"?

עשרה חברים/ות השתתפו באספה שהתקיימה ביום ראשון. אם לשפוט לפי מספר המתקשרים בטלפון כדי לשאול שאלות, היתה השתתפות אלקטרונית הרבה יותר גדולה. יש לשער כי מספר הקולות בקלפי יהיה גדול עוד יותר. דמוקרטיה מסוג חדש - גם זו לטובה.

בגליון זה תקראו מכתב ממזכיר כפר בלום, המתייחס לנאמר ב"בינינו" על קיבוצו. לכותב יש קשר כל יימחה עם חלק מוותיקנו - הוריו היו המדריכים שלנו באחת מחוות ההכשרה באנגליה במשך שנות מלחמת העולם. הבחור עצמו נולד שם, ועלה ארצה עם הוריו בתור פעוט.

השבוע הגיע למחסן חבילה של בגדי תינוקות סריגת יד. החבילה הגיעה באמצעות ברנדה והרי והעדה הקריסטלפית. "מאז סוף המאה הקודמת קיימ מפעל של סריגה לילדים נזקקים בארץ ישראל" מספרת ברנדה. משהו בעל אמצעים קונה את הצמר ומחלק אותו לסורגות מבני הקהילה ברחבי אנגליה. אחר כך הוא אוסף את התוצרת ושולח הנה. כשהיינו באנגליה הוא ביקש ממנו לקחת בגדים ארצה, ואמר "למה לא לתת קצת גם לקיבוץ".

'היהודיה הנוודת' שלנו (העונה גם לשם מטי) חזרה אלינו אחרי שמונה חודשים בנכר. "איפה לא היית, מטי?" שאלתי אותה, והיא אמרה שלא היתה אמנם במזרח הרחוק או בארה"ב. כן היתה באנגליה, אוסטרליה, ניו זילנד, דרום אפריקה ואפילו במפלי ויקטוריה חזתה. עכשיו הגיע הזמן להתמסר לנכדים.

קירות המועדון הפכו לנוף הגליל והגולן, בתערוכתו של הנרי בן-יהודה בשם "לא רחוק מכאן". הנרי אומר שזאת הפעם הראשונה שהוא מציג בפסטילים. עשה לי טוב על הנשמה. אמנות מן הלב אל הלב.

ולסיום מעט מה שנקרא בעברית תקנית "פיקנטריה":
בטח פספסתם את שלמה וייסבקר ב-"לינגו" השבוע. אם לא, תידעו שהוא אמנם לא זכה בפרס הגדול, אבל בכל זאת חזר הביתה עמוס כלי בית שונים.

שאלתי את עפרה, המטפלת בגנון, איך היא קיבלה "כרטיס טיסה זוגי לכל יעד רצוי בעולם". (היתה מודעה בנושא, בדבר אפשרות לרכוש את הכרטיס בזול יחסית). היא סיפרה שאחיה זכה בה במפעל הפיס, אבל לא יכול לנצל אותה כעת. נדמה לי שגם חברינו לא ניצלו את ההזדמנות.

בינתיים (יום רביעי בצהריים) מד-הגשם מדאה כמות משקעים מרנינה: 610.9 מ"מ. - 150.5 מ"מ ירדו ביומיים האחרונים!! יש להניח שמספר זה מהווה שיא כלשהו בתולדות הקיבוץ.

ובכן, שבת יבשה וחמימה,

א נ ג ה

אי הבנות הנקרא

לפי מספר התלונות וההערות בתיבת-הדאר שלי, נראה שכמה חברות נפגעו מהדו"ח ב"מה-נשמע" בגליון האחרון של "דבריי" בנושא נשים (נשואות) מוכות.

כמובן שהנושא הזה מדכא, כמו האכזריות כלפי ילדים ובעלי-חיים (אם כי שמעתי חברים מתבדחים על אכזריות לבעלי-חיים לעתים קרובות, דבר אשר, לפי מספר מקרים, העיד שזה סימן ראשון לגרוע שעוד יבוא).

לרוע המזל, דו"ח כתוב מעביר לעתים רחוקות את הרוח של הדברים שנאמרו, לכן אני צריך להיות זהיר בכתיבת המחזה "מוכות", כדי שלא ליפול לאותה מלכודת, ואני מעריך מאד את אלו שהעירו לי למודעות לכך.

עם אהבה מיוחדת לאותן החברות... למרות הכל!??!

מלווין

סיפורי המקום

אמנם הקטע הבא נכתב ונקרא בערב חברתי שנערך לכבוד פרישתה של רודה מהעבודה במרכולית, אבל, מה לעשות, תולדות מוסד זה חופפים לא במעט את תולדות הכפר שלנו, ולכן ראוי הסיפור להיכלל ב"סיפורי המקום".
המערכת

רודה והמרכולית

הסיפור של רודה הוא גם סיפור ההספקה הקטנה במשק. היום מדברים על "הפרטות", כאילו זה חידוש. ולא היא. כי ההפרטה הגדולה באמת היתה כשהחליטו לראשונה, בשנת 1951 או 52', לשנות את חלוקת האספקה הקטנה (סבון, משחת שיניים, אביזרי גילוח וכ' וכו') מחלוקה חפשית במחסן הבגדים לחלוקה חודשית לפי כרטיסייה. ההחלטה היתה של ועדת החברה וראו המזכירות, כי לא מצאתי דיון בושא זה בספרי האסיפות.

תפקיד החלוקה נמסר לאחת ההורים במשק, בשם אמיליה ורסוף (אמה של חברה בשם רות קייזר לבית ווסט, ולכן קראו לה מיסיס ווסט...). היא שלטה ביד רמה בתפקיד, ושמרה על התקציב. החלוקה היתה בצריף א', של המרפאה, שחציו שימש למגורי חברים. עם צאת אלו לשיכון החדש בבתי "הקיבוץ המאוחד" הכשירו חדר קטן לתפקיד זה. עם העברת החלוקה השבועית של סיג-ריות למקום זה, ביקשה מיסיס ווסט עזרה, וכאן נכנסת רודה לתמונה - רודה שעבדה אז בטיפול חולים ועזרה במרפאה, הסכימה לבקשה, במיוחד שההספקה היתה פתוחה רק פעם בשבוע. עם עזיבתה של מיסיס ווסט עם בתה למושב תימורים, נשארה רודה כשליט יחיד בענף.

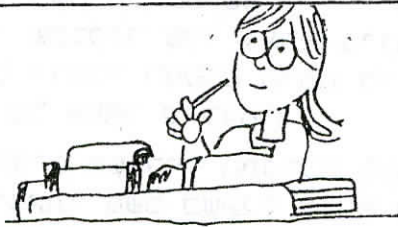
עם גידול האוכלוסיה היה צורך בכל חדרי המגורים, ולכן עבר מוסד זה לצריפה של רודה, צריף ה', לחדר קטן שם, ושכן שם לתקופה של שנה-שנתיים, עד שעבר בשנת 1955 בערך לצריף עץ קטן, שהיה שייך לאמו של טומי עמית. אישה זו, מניצולי אניית המעפילים "פטריה", שטבעה במפרץ חיפה, הצטרפה לבנה בחדרה, והביאה איתה צריף של חדר אחד, שהוקם עבורה במחנה שם. עם חיסול תקופת חדרה, הביאו צריף זה הנה, והוקם ליד הצריפים שהעבירו ממנסורה עבור הנוער (כיום במקום מגורי המתנדבים). אמו של טומי גרה בו עד שחזרה ב-53' לרמות השבים. גם לאמא זו היה שם מסובך להיגוי לאנגלים שלנו: פרדה וולקנוז, ולכן קראו לה כולם "מיסיס טומי", ושם זה הודבק גם לצריף. ההספקה נשארה בצריף זה עד לקיץ 1964, שאז עברה לבניין המרכז הציבורי, למעון החדש, ארמון ממש, באותו מקום המשמש כיום לסידור התחבורה וחלק גדול של הנהלת החשבונות.

בעת זו נוצר מטבע לשון חדש: "הולכים לרודה", כשהכוונה היא לחנות שבו אפשר היה להשיג מכל טוב. התשלום היה בתלושים של כסף מקומי, כפי שנהוג עד היום לתלמידי האולפן והמתנדבים. כעת רודה ביקשה, וגם קיבלה, עזרה, כי מבחר הפריטים הלך וגבר. בשנת 1980, עם גמר בניית התוספת מתחת למחסן הבגדים הישן (כיום מתפרות הוילג') עברה החנות למקומה הנוכחי, ושינה את שמו ל"מרכולית", דהיינו נהפך לחנות כל-בו בזעיר אנפין. גם מקום זה היה צריך להרחיב, עד שהגיע למימדים של היום.

בכל התקופה הארוכה הזאת המשיכה רודה לעבוד בענף זה, עד שלאחרונה, עם יותר מ-40 שנות וותק, פרשה והתפנתה לעבודה אחרת, יותר קלה.

לא הוזכר בסיפור עבודתה של רודה במזנון שדה התעופה במחניים, כי זה פרק אחר - שיסופר פעם אחרת.

יצחק עדר

נכון לעכשיו

השפעת השפעת (או the influence of the influenza):

עם כל קוראי "נכון לעכשיו" הסליחה, על העדרו של המדור בשבוע שעבר, שרידי הקרב על השפעת עדיין מטרידים קצת, אבל השבוע הם כבר אינם יכולים להוות עוד תירוץ. וחץ מזה, מהעבר השני של ההצטננות, העולם נראה טוב יותר, אופטימי יותר. וזאת ההזדמנות לאחל החלמה מהירה לכל הסובלים מפגעי החורף.

דרך מס' 8677

זהו השם של הכביש מראש פנה לכפר-הנשיא. וזהו גם הכביש הכי מתקשר בימים אלה בצפון. מי שקרא את "על הצפון" יודע כבר שקיימת הבטחה של מ.ע.ץ. לעשות עבודות תיקון והרחבה של הכביש.

הבוקר נגשתי לראות את המים הגואים בואדי על הכביש. המראה מרהיב! פשוט נפלא לראות כמויות כאלה של מים. המכוניות על הכביש, נוסעות לאט לאט, וכמעט כולן הצליחו לעבור את הנחל הגואה. אך היו גם כאלה שפשוט עשו "אחורה פנה" ולא הסתכנו בתוך זרם המים.

כשחזרתי למשרדי הרמתי טלפון (פעם שניה תוך יומיים) למהנדס המועצה, אורי אמיר, ודיווחתי לו על סכנת הניתוק שלנו, ועל כך שחייבים! ממש חייבים! לבצע את העבודות המובטחות. אורי הבטיח לי שאכן העבודות תתבצעה.

אגב, לפני שחזרתי למשרד נתתי קפיצה לראות את צידו השני של מאגר מחניים. המים עדיין לא גולשים מעל לסכר, אבל מהתעלה הצדדית יש זרימה מאד חזקה ויפה. יפה מאד, מה זאת אומרת... אפילו קצף לבן רואים שם, ואם רואים קצף לבן, כולנו יודעים שלא רק מי גשם זורמים מן המאגר אל הכנרת...

ושוב בענייני פרישה

מסיבת הפרישה מהמרכולית שנערכה לרודה ביום ששי היתה ארוע מרגש ומחמם לב, לא רק לרודה עצמה, אלא היתה זו הזדמנות לערב נוסטלגיה לכל המשתתפים, שהלא רודה היא חלק מרכזי מההסטוריה של כפר הנשיא.

באותה ההזדמנות ראינו גם את פרי יצירתו של הנרי בן-יהודה: תערוכה של ציורי פסטל מהנופים הקרובים והקרובים קצת פחות. אינני מתימרת להיות מבקרת אמנות, אבל היתה לי התחושה שאני עדה להתפרצות של כשרון שמצא לעצמו אפיק חדש של ביטוי, ממש כמו המים הזורמים בימים אלה בנחלים שלנו (בלי הקצף הלבן...).

ובהזדמנות זאת כמה מלים על הדור המבוגר יותר, על הורי החברים שגילם נע בסביבות ה-90. הזדמנתי השבוע לבית התחביב בהנהלתה של סוזן שוורץ. מוזיקה קלסית רוגעת אפפה את ההורים שעסקו שם ביצירה ובייצור, כל אחד בפינתו. בעיקר התפעלתי מעבודת הפיסול בקרמיקה של הגב' קולט, אשר גלתה שהכשרונות האמנותיים עוברים בתורשה גם בכיוון ההפוך, והעץ לא נופל רחוק מהתפוח, כשהיתה בת 85.

ומכיוון שהבקור שלי נערך ביום ראשון, ומכיוון שהוזמנתי להצטרף לארוחת העשר של יושבי המקום היתה לי ההזדמנות ליהנות מהצ'ופר השבועי: עוגת תפוחים של אסתר סולומון.

השיחה סביב השולחן התנהלה בעברית, אנגלית ואידיש, וכולם דברו עם כולם, ובכלל יצאתי משם כשאני רוצה לאמר לסוזן, לריבה ולכל באי בית-התחביב, תודה על ההפסקה הנעימה שניתנה לי במהלך היום של ההתרוצצות ללא סוף.

מה יהיה?

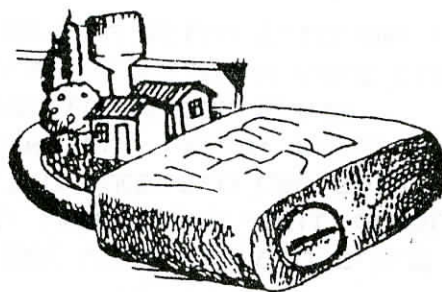
כפר-הנשיא עומדת היום באחת התקופות הכי מאתגרות בתולדותיה. הדיונים על השינוי, וכמובן ההחלטות שנקבל, והביצוע של ההחלטות האלה, הם הזדמנות מצויינת להראות שוב שאנחנו קיבוץ שיש בו הרבה כוח. עד היום קבלנו שבחים מאנשים שליוו אותנו בתהליך, לגבי האופן שבו אנחנו עובדים. אני גם יכולה להשוות עם דברים שאני שומעת מקיבוצים אחרים, ואין לי ספק שיש לנו יכולת, ויש לנו מספיק רצון לעשות דברים במשותף כדי להפיק את המיטב מהמצב לטובת כולנו.

למרות הקיטורים, למרות החששות, למרות אי הבהירות, שהיא חלק מכל תהליך של שינוי, אין לי ספק, שאנחנו מסוגלים להתלכד ולהתגייס כדי לעבור את אתגרי התקופה שתבוא ולצאת ממנה עוד יותר חזקים. גם אם יש חילוקי דעות לגבי הדרך, גם אם ההתגייסות לא תהיה של קבוצה אחידה ותהיינה אולי קבוצות אחדות, אני יודעת שנדע לקיים דיון חברי, מתוך שאיפה כנה להגיע לדרך הטובה ביותר המוסכמת על כולנו. בכפר הנשיא אינני צופה תופעות של "חטף ואכול", תופעות של סקטור אחד המקדם את עצמו על חשבון סקטור אחר.

אני בטוחה שכפר הנשיא תמשיך להיות בית חם לחבריה ולבניה.

וכל זה נכון לעכשיו

תמ

"שינוי מתוך אחריות"

אינני יודע איך שזה קרה לי השבוע, אבל הגיע הביתה עותק של "על הצפון" שהוא, כידוע, עיתון המועצה האזורית גליל עליון. פתחתי את העיתון ושם מצאתי מכתב מחברנו היקר, מיכאל כהן, בשם "שינוי מתוך אחריות". וכמובן, חייבים להגיב, ואם אני מאריך קצת בתגובתי, אתכם הסליחה.

ונתחיל מהתחלה. שינויים היו אצלנו למחרת היום לירידתנו למנסורה, וככה המשכנו עד היום הזה, שינויים גדולים וקטנים. לא אתייחס כאן לסמאות, כגון "אחריות הדדית" ו"דאגה לבעיות החבר הפשוט", כי לפי דבריו של מיכאל, הצעירים, ובעיקר המובילים שבהם, לא מתייחסים אליהן באהדה. אני פה מצטט משהו, אינני יודע מי הוא, ומאין הוא, אבל הייתי רוצה להפגש איתו וללחוץ לו את היד!:

"היינו וחיינו עד היום הזה קיבוץ שהוא משפחה גדולה, לא לפי קשרי הדם אלא באימוץ ואימון הדדי, שבט רצוני, עם כל הסימנים של משפחה, עם הדוד הרזון, עם הגיס העצלן, עם בני השכנים המעצבנים, עם הדכילות, טענות הנשים על הגברים ולהפך, עם הטיעונים של "אמרתי לך", שנמשכים כל החיים, עם ההתחשבנויות בכל פגישות היחד. קודם כל, זה להיות יחד עם כל הנודניקים האלה, שהיית יכול לזרוק אותם לכל הרוחות. לו ידעת מה זה קיבוץ! הוא פחות יפה ממה שאומרים, לעתים הוא מרגיז, קטנוני, בוגד בעקרונות שלו-שלי. זאת חברה אחרת, שמרכיבים אותה אנשים רגילים. זאת יומרה חדשה עם הרגלים ישנים, אבל קשה לי לבחון אותה באובייקטיביות."

ואני עכשיו חוזר לקרוא את מכתבו של מיכאל. הוא פונה לוותיקים כמוני ושואל: "האם הם רוצים קהילה (עוד פעם "קהילה") קיבוצית מזדקנת או קהילה (שוב!) שאיננה כל כך קיבוצית, אבל שיש בה חברים צעירים ומובילים. כי זאת הברירה היום." הוא כותב שהצעירים, ובעיקר המובילים שבהם, סובלים מתסכול שנובע מהרגשה שהמאמצים, החריצות, ה-סיבה והתרומה הכללית שלהם מתבזבזים בים של בינוניות, חוסר אכפתיות, ניצול ובטלנות, מבלי שהם ("הצעירים המובילים") יזכו לתודה על תרומתם, אלא רק לבקורת! (חברים, אני באמת מצטט אותו - משה ב.ח.)

איפה מיכאל מצא (כמעט ואמרתי "המציא") תמונה כזו? איך מיכאל מעז לכתוב שאין פלא שיש דרישה לשנות את השיטה, שהתנוונה וכבר אינה פועלת? כמה שנים הוא חי במקום, בו שיטת החיים התנוונה וכבר אינה פועלת? אומרים שאין דבר יותר מכאיב מאשר אובדן ההתלהבות. נכון, שזכותו לא להתלהב, אבל איך הוא מגיע להגדרות המעליבות של בינוניות, חוסר אכפתיות, ניצול ובטלנות? מה, רק בימים אלה ישנה עזיבה של חברים? רק בימים אלה חברים, צעירים כמבוגרים יותר, עוזבים אותנו מסיבות שלהם? האם הוא אינו יודע שמהתחלת 1960 עד היום עלינו מ-139 חברים ל-2312? זאת עליה של 173 חברים, ובאותה התקופה יצאו 212 חברים! אולי המעליב והמכאיב ביותר במכתבו של מיכאל הוא המשפט: "במקרים רבים, דווקא אלה שתרומתם נמוכה חיים ברמת חיים גבוהה."

הנושא העיקרי והמשמעותי ביותר בחיינו כאן, והשינוי הדחוף ביותר, שדורש שינוי, וכולנו יודעים את זה ומדברים על זה יותר מדי מבלי להחליט ולקבוע מסגרות קבועות בנדון, הוא קשור כולו לעבודה, וגם בחופש שניתן לחברים לעבוד איפה שהם רוצים, בבית או בחוץ, בלי התחשבות בצרכים האמיתיים של הקיבוץ. ועל זה עלינו באופן הדחוף ביותר לדון ולהחליט, אם נרצה או לא.

אני מתקרב לסוף. מכתבו של מיכאל מפריע לי, לא בגלל הגדרותיו X המעליבות, כתוצאה מדבריו והצעותיו, שהם בעיני הדס לחברה ששמה כפר הנשיא, נגיע אולי למצב האומלל של שני הקיבוצים לשעבר, שהסובארו שלנו ראה לנכון לבקר אצלם. מיכאל מבסס את תכניתו על מה? על זה שישנם חברים, ולא ותיקים בלבד, שמתנגדים להצעה של הפרטה מקסימאלית, על הכל, שישנו מיעוט של בטלנים, כמו בכל משפחה - אבל בגלל זה לא מפרקים את המשפחה. עזרה-הודית! עשינו דברים נפלאים כאן אצלנו בעת הצורך! מיכאל נאיבי. הוא אינו מבין שהפיכת היסודות החברתיים (הוא "מבנה חברתי-כלכלי הוגן") תהרוס את הכל?

כתב דוד בן-ישראל מקיבוץ יחיעם:
"מי שרוצה שהקיבוץ יוסיף להיות קיבוץ, על עקרונותיו הייחודיים כל כך, ולא מושב שיתופי, אף לא יישוב קהילתי או שכונה יוקרתית ליד מפעל מצליח, או חווה תיירותית, כפי שזה מסתמן כבר לעיני הכל, כל חבר שרוצה בכך בכנות, ושאכפת לו - שיקום!"

משה בן-חיים

הבהרה ל"בינינו לבין עצמנו"

שלום "דברי הכפר" - עלון פנימי קיבוץ כפר הנשיא.

2.2.95 * ב' אדר תשנ"ה

עורך יקר,

בגיליון מס' 1419 מתאריך 27.1.95, מופיע במאמר של אריק אהרנברג המשפט הבא: "אחד מרודפי השינוי כתב לנו: 'אם לא יהיה שינוי, יהיה כאן רק בית-אבות. ובכפר-בלום (ההדגשה שלי) היה שינוי ונשאר רק בית אבות'". (שוב, ההדגשה שלי).

ובכן אריק יקר, הנתונים הדמוגרפיים שלנו אכן אינם מעודדים, יש לנו רק 165 ילדים, ורק 370 חברים ומועמדים שקצת יותר מרבע מהם עברו את גיל השבעים וחמש. רוב היתר הם בגילאי 35-60. גם בין אלו שעברו את גיל השבעים וחמש יש רבים שעדיין קמים כל בוקר לעבודת הבורא, בריאותם עדיין תקינה והם מנהלים חיים מלאי תוכן ועניין, אל תסתום עליהם ולא על עצמך את הגולל.

אין לנו שכבה של משפחות צעירות ובשנת 1994 נולדו לנו שני תינוקות.

אבל - לא היה שינוי! חוץ מהעברת תקציב המזון לתקציב הכולל, שמרוב שהצליח, כמעט שכחנו שכבר עשינו, לא ביצענו שום שינוי חברתי.

השינוי הגדול שעשינו היה בתחום הארגון הכלכלי - הפרדת העסק מהקהילה, ואני מברך על שינוי זה יום יום, בלעדיו מי יודע היכן היינו היום!

אני רואה את עצמי חסיד גדול של הרעיון השיתופי אך דומני שהנטורי קרתא של הקיבוץ הישן הם אלו שיביאו אותנו אל "בית אבות"!

אל תשתמש בקיבוץ כפר בלום כדוגמא לשינוי שלא הצליח - זאת תהיה טעות גדולה מצידך, לא רק שהפכת אותנו לבית-אבות, הוספת ותלית זאת בשינוי שלא היה!

כחסיד הרעיון השיתופי ולמענו אני אומר - הלוואי ויהיה!

בכבוד רב

דובי מרגלית (מזכיר)

ה צ ח ו ק ה מ כ א י ב

חסר למליון נסיון אישי על נשים מוכות: "הוא מציע שאתם החברים הגיבורים תכניסו קצת מכות רצח לנשותיכם, ואלה תספרנה על החוויה". *

הבדיחה לא מוצאת חן בעיני, וההערה של אלזה - "רק בצחוק" אפילו פחות. התלוננתי לאלזה על חוסר הטעם של "הצחוק", ובחיוך היא אמרה שזה סתם בדיחה של מליון. בכעס הלכתי לאנגה והסברתי לה שלדעתי מערכת "דברי" ירדה מאחריותה לחברה בפרסום ה"צחוק". אנגה אמרה שהיא שקלה את זה, אבל לא חושבת שזאת בעיה בכפר הנשיא. כאשר שאלתי את צוות המרפאה האם בשנים האחרונות היו מקרים של חשש של אלימות במשפחה, קיבלתי תשובה חיובית.

תשע עשרה נשים נפטרו בגלל אלימות על ידי בעליהן בארץ במשך השנה שעברה. אני מאמינה שבורות שעושה צחוק ממכות רצח, ומסרבת להכיר בפוטנציאל לאלימות בחברתנו, היא גורם מאוד משמעותי לסטטיסטיקות כאלה.

שקלתי אם לבקש מהמערכת להתנצל לחברה על ה"צחוק", ובמקום זה אני מבקשת שהיא תקרא את עמוד 8 באותו עלון, שבו מתפרסמת אנפורמציה על קו סיוע לנפגעות תקיפה מינית. כמובן, אני מבקשת שהיא תתקשר למוקד ושהיא תעביר אלינו כל מידע שתעלה את "מודעות הציבור לשכירות התופעה וחומרתה".

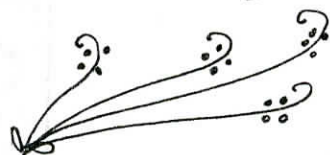
שבת שלום.

ליבה לדרמן

* ציטוט מ'מה נשמע'.

תודה

אנו, משפחות גולן ומשפחת אורן, רוצים להודות לכל החברים הרבים והטובים, אשר עזרו לנו בסידורים שונים ותמכו בנו בשעות הקשות, בזמן פטירת אמי היקרה. שוב תודה - רות גולן

7 בפברואר 1995

41 מס'

דו"ח מועצה כלכלית מס' 77

הישיבה התקיימה בתאריך 27.1.95

נוכחים: גדי, פנינה, אילן, רימונד ג., תמר וו., איתמר, יוסי כץ,
קולין, יוני אורי.
חסרים: מיקי נ., שלמה, ברוך

(1) אישור הדו"ח הקודם.
תכנית תזרימית 1995 תוגש לישיבה הבאה.

(2) דיון על הנילג' לקראת 1995
בשנת 1994 עלה מחזור המכירות ריאלית ב- 52% לעומת 1993 ואילו עלות התפעול עלתה ב- 61%. הדבר גרם לירידה בערך המוסף (תרומה א'). המועצה שקלה את המשך הפעילות והועלו מספר הצעות להמשך. המועצה קבעה כקו מנחה שיש להמשיך את הפעילות בענף במתכונת הקיימת היום מבלי להכנס לתחומי שיווק אחרים שבהם יש סיכון מהתחייבויות לזמן ארוך. הוטל על ההנהלה הפעילה לדון עם הענף בהמשך הפעילות ולאשר את ההשקעות המתחייבות מכך.

(3) מערך מיון אגוזי אדמה (בטנים) בגליל העליון
נמסר דו"ח מפיו של דני חריט - מנהל החברה החקלאית בגליל העליון - על הכוונה של האזור להיות קבלן מורשה למיון והפצת אגוזי אדמה, ולהקים מערך אזורי למיון אגאד וגרעינים. המערך יוקם במסגרת המפעלים האזוריים וכל קיבוץ שישקיע יהיה שותף במפעל. קבוץ שלא ישקיע לא יוכל להנות מהיתרון במחיר. חברי המועצה העלו מספר הסתייגויות לגבי כדאיות ההקמה והוחלט לדחות את ההחלטה לישיבה הבאה. בינתיים עם יציאתי למילואים, גדי קבל על עצמו לקיים את הקשר עם האיזור ולייצג אותנו בישיבה שתחליט בנושא.

(4) מצד עתרת
לאור יציאתו של איתמר הוחלט שקולין יחליף אותו בהנהלת החברה.

(5) ענף הלול
נמסר דו"ח על החלטת ההנהלה הפעילה לבצע שינויים בענף הלול. כיום הענף מנוהל ע"י דדוש וג'וני ה. עד למציאת פתרון קבע.

(6) ענף הצאן
נמסר על כניסתו של דדוש לניהול הענף במקום מרק השכיר, זאת במגמה לצמצם את הוצאות הענף. דדוש ימשיך לפקח על ענף הלול גם בתפקידו החדש.

7) הגזבר מסיים את הקדנציה בקיץ הקרוב. המועצה קיבלה את בקשתו לא להמשיך קדנציה נוספת.

8) בקרוב יתקיימו בחירות למועצה הכלכלית להחלפת שלושה חברים שפרשו/סיימו.

רשם: אורי אדלשטיין

סיכום ישיבה - ועדת כוח אדם 59.2.5

נוכחים: ארי ש., רוי ב., בוב ו., כוכבה, אורי א., ג'וני פ.

1. שמירת לילה

דנו על הצורך להכין שיטה לתוכנית שנתית לשמירה, והתברר שבקושי יש לנו מספר מינימלי של חברים שיכולים לתת שבוע אחד בשנה. לכן ברצוננו לפנות לחברות המוכנות להתנדב לשבוע שמירה (שבוע "נופש" בקבוץ...). רשימה מסודרת נמצאת במשרד של סדור העבודה - הן לחברים והן לחברות.

2. חדשות מהענפים

פלוא מרקוסון - גד"ש
רחל גינת - חצי משרה במזכירות הטכנית
ליבה לדרמן - חצי משרה במכבסה
רג'י פרלסון - מועדון החברים
אפרת אדלשטיין - קטראפט
אייל כץ - פרדס (מסוף פברואר)
עמוס ניצן - מסגריה לשלושה חדשים (סטז')

אנו מאחלים לכולם הצלחה וסיפוק בעבודה.

3. קבלנו פניות ראשונות לדון בנושא שבוע עבודה של חמישה ימים.

HAVE A NICE DAY ! !

בוב ו. - רכז כוח אדם

זמני הקדמת סרטים בערוץ הפנימי

בעקבות הערות של חברים רבים שלא מספיקים לראות את סרטי הערוץ הפנימי בשעה 21:00, הוחלט להקרין סרטים לסרוגין - פעם בשעה 21:00 ופעם בשעה 21:30.

הזמנים החדשים:

יום א'	21:30
יום ב'	21:30
יום ג'	21:00
יום ד'	21:30
יום ה'	21:00
יום ו'	בחצות כרגיל
מוצ"ש	21:00

הסידור החדש - מיום א' 12.2.95

צוות תקשורת

לקראת ההצבעה בקלפי

בימים ד' ה' 8 - 9 בפברואר, נקיים הצבעה בקלפי בשעות הרגילות.

(א) בעקבות הדיון על תקציבי קיום באסיפה, סכמנו להביא להצבעה את כל תקציבי הקיום חוץ מהסעיף של 91,000 ש"ח הרשום כמיועד לתוספת לתקציב הכולל. על הייעוד של הסעיף הזה יתקיים דיון בנפרד, במועד מאוחר יותר, והאישור יהיה בקלפי (גם כן במועד מאוחר יותר).

(ב) צדוף מרכז וו. חברה למזכירות - כפי שהוסבר בדפים לקראת האסיפה ובאסיפה עצמה.

(ג) תוספת חבר לוו. חברה: הצעת וו. הצעות - שוש סולומון, הצעות חברים אלק ודיאן. החברים מתבקשים לסמן לא יותר משם אחד מתוך השלושה.

שאלון עתיד הקיבוץ

שאלון זה הוא פרי יוזמה פרטית וכוונתו היא לנסות למדוד באיזו מידה חברים, חיילנו ובני י"ב רואים בקיבוץ חברה סולידרית שיש לקיים אותה גם בתקופה של שינויים.

רצוי שכל אחד העונה על השאלות יכתוב את שמו(ה) כי הגיע הזמן שנדע מי רוצה ומי לא רוצה קיבוץ בחברה תומכת ודואגת. אם בכל זאת יהיו חברים שלא ירצו להזדהות, הם מתבקשים לציין לאיזו שכבת גיל הם שייכים. בעית הניסוח בשאלונים תמיד קשה לפתור, על כן יש מקום להערות. את השאלונים יש להחזיר למזכירות הטכנית. אריק ארנברג

יש לסמן עיגול סביב למילה המבטאת את עמדתך

הבעת עמדה

כן / לא	1) אני רואה בעזרה הדדית, כפי שהיא קיימת בכפר הנשיא ערך חיוני.
כן / לא	2) אני רואה בשוויון ערך העבודה - כלומר: כל עבודה שנעשית בקיבוץ ע"י חברים שווה - עקרון שאין לוותר עליו.
כן / לא	3) אני תומך(ת) בשיתוף רחב יותר בכל החלטות הקיבוץ - כלכליות, חברתיות ועקרוניות.
כן / לא	4) האם את/ה שבע/ת רצון ממידת השיתוף בהחלטות הקיימת כיום בקיבוץ?
כן / לא	5) שכר דיפרנציאלי יגרום להגברת הפערים הקיימים בין חברים.
כן / לא	6) האם תמורה בעד תרומה תחסל את בעית ה"פראזיטיות"?

הערות חברים שרוצים להוסיף או להסתייג:

שם: _____ שכבת גיל: _____
(י"ב; חיילים; 20-30; 30-40; 40-50; 50-60; +60)

לחברים שלום,

לאחר ימי עבודה ומאמצים רבים, מונחת לפניכם החוברת שצוות ההגוי הכין, ובה שתי הצעות למודלים המציינים את כיווני השינוי המומלצים על ידינו. חשוב לנו לציין כי הפרוט המופיע במודלים הוא לשם המחשה בלבד של הכוון לשינוי המומלץ, ואינו מחייב הן מבחינת המספרים והן מבחינת הבצוע בפועל.

המודלים המוצעים, ביניהם יש להכריע הינם:

- א. מודל תקציבי
- ב. מודל שנת חופש.

אנו מאמינים כי יש לחתור להסכמה מירבית לגבי המודל שיבחר, כך שבסופו של התהליך המודל שיבחר יהיה מקובל על רוב רובו של הציבור בכפר הנשיא. לצורך כך, אנו מציעים כי בנוסף לערבי ההסברה שנקיים, יתקיימו גם מפגשים אישיים וקבוצתיים וכן הסברה מיוחדת לקבוצות עיניין מיוחדות. ערבי ההסברה יתקיימו בימים: ב' - 13.2.95, ג' - 14.2.95. מטרת ערבים אלה הינה כינוס בלתי פורמלי של הציבור, במסגרתו: נסביר את החומר, נענה על שאלות הבהרה, נאסוף שאלות שלא ניתן להשיב עליהן בשלב זה ונאסוף הערות, חששות והתנגדויות.

לאחר מכן נקיים ישיבה של צוות ההגוי לצורך הערכת המצב, ליבון נוסף של ההצעות.

בשלב הבא תנתן הזמנה פתוחה לכל חבר/ים שרוצה לנהל דו שיח עם הצוות על נקודה מסוימת או בכלל.

בסופו של שלב זה אנו נערוך הצבעות נסיוניות, בהן החברים יתבקשו לציין את הנושאים והכיוונים המפריעים להם להצביע בעד מודל מסויים, כך שנוכל ללמוד מהם הנושאים אותם יש לשפר, לשנות ולהתאים על מנת להגיע להסכמה מירבית בציבור.

חשוב לנו להסביר כי לאחר קריאה ועיון בחוברת, ולאחר ההסברים והברורים, תתקיים אסיפה שבה נכריע בקלפי בין אחד המודלים. באסיפה זו נחליט על הכוון שאליו אנו שואפים, ולאחר החלטה זו יתמנו צוותים למטרת הכנה של ההצעות הסופיות לגבי כל סעיף וסעיף, וכל הצעה תובא לדיון והכרעה בחברה.

ערבי ההסברה:

- 18⁰⁰ - 16³⁰ - במועדון. הסבר כולל.
- 19⁰⁰ - 18⁰⁰ - ארוחת ערב
- 21⁰⁰ - 19⁰⁰ - חלוקה לקבוצות קטנות ואישיות בלוי מנחה במקומות שונים שם תהיה אפשרות לשאלות ותשובות לגבי המודלים.
- 22³⁰ - 21⁰⁰ - התאספות של כולם יחד במועדון, לסיכום המפגש, ובו תנתן הזדמנות להבעת דעות לגבי המודלים.

להתראות - צוות ההגוי

PARENTS - PAGE

- contd.

working with Brenda and Harry in the green-houses

- * Change of management in the Moadon: Libba is going on to another job, and Reggie is taking over running the Moadon - By the way did you see the notice about spraying all the seats and carpets in the Hall next week? This has to be done as a precaution against fire.

A parcel of baby-clothes was received in the Machsán this week - the donors being the Christadelphians, the sect to which Harry and Brenda belong. They tell me that for the last hundred years or so the their members have been "knitting for the needy children of Israel" - each community contributing their share, and when they were in England last time they again brought a big parcel, a small part of which they left for the kibbutz. Thank you.

Welcome home to Matty, who has returned after eight months of "seeing the world", and the far-flung family.

I don't know if this the biggest Ulpan ever, but there are nearly fifty of them, and their accommodation is overflowing into the volunteer quarters. The young people come from Australia (Habonim) and from Canada and the States. Some of them already know Hebrew quite well.

Did you see Henry Ben-Yehuda's landscape paintings in the Moadon? He hopes to exhibit in other places as well, and I must admit, as an absolute ignoramus in matters of art, that his pictures made me feel his love for our Galilee.

SHABBAT SHALOM,

INGE

TONIGHT in the MOADON at 20³⁰

UNUSUAL MUSICAL EVENING -

FOR ALL THE FAMILY - including children -

JAHREZEIT

6 Adar A' 1959

Zvi (Blackie) Shechor

77
17757

<><><><><><><><><>

<><><><><><><><><><><>

18.2 Avital & John Pelser
(Tenne)

A NEW BABY GIRL was born

M A Z A L T O V

to the parents: MICHAL & PAUL

grandma INGE

AND ALL THE FAMILY

NEWS OF THE WEEK

* What a week - rain non-stop, and any of you who had to put your nose outside the kibbutz will have been amazed by the minor Mississippis (too many s's I think...) flowing down all the ditches. Our weather man denies the fact that a daily rainfall of 106 mm (!) represents some kind of a record. He says in 1968 (I think) there was a day when 110 mm came down - - - So, call me a liar for 4 mm's.

* We had a lovely nostalgic evening last Friday night in honour of Rhoda, who terminated some 40 years of working in our "super" - in fact the words "shop" and "Rhoda" have become synonyms in Kfar Hanassi over the years. Of course, all the "oldies" (Vatikim is the word in Hebrew) reminisced, and we all wished her a happy retirement. But do you think she is retiring? Not Rhoda - on Sunday morning she could be found

Contd. $\rightarrow$